

Livet under Loven contra livet under nåden

Jesus prøvede i Mattæus 5-7 at vende folks tanker fra et liv levet under kontrol udefra (ved Loven) til et liv levet under kontrol indefra (ved Helligånden), f. eks:

Fra: Du må ikke slå ihjel	til: Bliv ikke vred	5:21-22
Bring ofre til Gud	til: Bring forsoning blandt mennesker	5:23-26
Du må ikke begå ægteskabsbrud	til: TÆNK ikke på ægteskabsbrud	5:27-30
Du må ikke bryde en ed	til: Lad være med at sværge	5:33-37
Tag hævn	til: Tilgiv og lid uret	5:38-42, 18:21-22
Had din fjende	til: Elsk din fjende	5:43-48
Giv offentligt	til: Giv i det skjulte	6:1-4
Bed offentligt	til: Bed i det skjulte	6:5-15
Offentlig faste	til: Skjult faste	6:16-18
Forvent materielle velsignelser	til: Forvent åndelige velsignelser	6:19-24
Fordøm synderne	til: Døm ikke, så I ikke dømmes	7:1-5

Jesus kunne ikke give en fuld undervisning om den nye pagts paradigmeskifte, fordi Helligånden endnu ikke var kommet til hver enkelt af hans disciple. Læs f. eks. Johs 7,38-39, Johs 16,13.

Indtil den nye pagt var indstiftet og Helligånden var kommet, var man nødt til at beholde Loven som en slags "fangevogter", idet mennesket endnu var fanget under syndens kontrol. En fangevogter kan begrænse synderens syndige handlinger, men kan ikke ændre synderens tilbøjelighed til at synde.

Misforstå ikke, hvad jeg siger. Jeg siger ikke, at man i den nye pagt bare skal gøre de ting, som Loven i den gamle pagt forbød. Det Paulus og Jesus siger er, at når vi er ledt af Helligånden, vil vi dermed også opfylde Lovens krav, ja meget mere end Lovens krav. Forskellen er, at det ikke er Loven som får os til at gøre det rette. Det er vores kærlighed og taknemmelighed til Jesus og vores lydighed og lydighed over for Helligånden.

Paulus gør rede for dette i Romerbrevet kapitel 5-8. Lad os kigge på nogle af nøgleversene i dette afsnit.

Rom 6,14: "Synden skal ikke mere være jeres herre, for I lever ikke under loven, men under nåden."

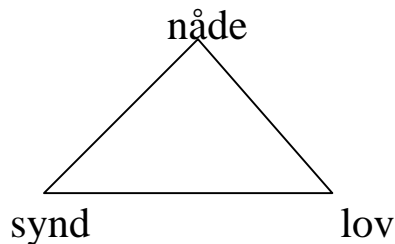
Rom 7,6: "Men nu er vi løst fra loven; vi "døde" og slap fri af dens fangenskab. Vi træller ikke længere på den gamle måde under en lovebog, men er fri til at tjene på en ny måde i Åndens tjeneste."

Dette fangenskab under loven beskriver Paulus udførligt i Rom 7,7-25. Når han taler om "jeg" så taler han om et menneske, der lever under loven, hvad enten det menneske kalder sig jøde eller kristen. Paulus taler også ud fra egen erfaring, idet han jo tidligere levede som fange under loven, og dermed også levede under syndens herredømme. F. eks. siger han i 7,18-19: "Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke. For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg." Han fortsætter i 7,21-24: "Jeg oplever altså den naturlov, at jeg, skønt jeg vil gøre det gode, kun evner det onde. For jeg glæder mig i mit indre over Guds lov. Men jeg ser en anden lov virksom i mine lemmer, og den ligger i strid med loven i mit sind. Jer bliver holdt som fange under syndens lov, som er i mine lemmer. Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødens legeme?"

At man i mange kristne kredse har brugt disse vers som en beskrivelse af det normale kristenlivs kamp er en misforståelse af, hvad Paulus siger, og den bygger på manglende forståelse af græsk

sprogbrug samt en forkert teologi, der er inspireret af menneskelige tanker i stedet for af Åndens åbenbaring.

En illustration kan muligvis forklare sagen bedre:

Den håbløse situation, som Paulus beskriver i kapitel 7, vers 5, 15 og 25 er det han beskriver som "død". Problemet er at loven udpeger synden, men den har ikke magt til at ændre et menneskes indre, så det ophører med at synde.

- Loven kæmper imod synden, men kan ikke vinde over den.
- Nåden kæmper imod synden og overvinder den ved tilgivelse.
- Hvor nåden råder, er loven sat ud af kraft, fordi den manglede kraft til at overvinde synden.
- Den, der lever under loven, er ikke i stand til at overvinde synden.
- Men den, der lever under nåden, er HVERKEN undergivet syndens magt ELLER lovens magt. Den person er nået op på et livsniveau, der ligger over både synden og loven. At vende tilbage til loven er at vende tilbage til både lovens og syndes herredømme. (Gal 5,1).

Loven har stadig et formål i og med, at den kan dæmme op for visse syndige handlinger hos den ikke-kristne, der ikke kender til Guds nåde eller Helligåndens kraft - 1 Tim 1,6-11.

Et liv under nåden er et liv i herlighed (Rom 8,1-39)

Hvad skaber nåden i vore liv?

1. Giver os fred (5,1; 8,1)
2. Giver os liv (8,6)
3. Giver et vidunderligt forhold til Gud som vores Far (8,15-16)
4. Giver adgang til Guds herlige rigdomme (8,17a, Ef 2,4-7)
5. Giver os det privilegium at lide for Kristus (8,17b-18)
6. Giver os Helligåndens kraft (8,26)
7. Giver os forvisning om Guds omsorg (8,28)
8. Giver os løfte om alt, hvad vi har behov for (8,31-32)
9. Giver os en overvældende sejr (8,37)
10. Giver os vished om altid at blive i Guds kærlighed (8,38-39)